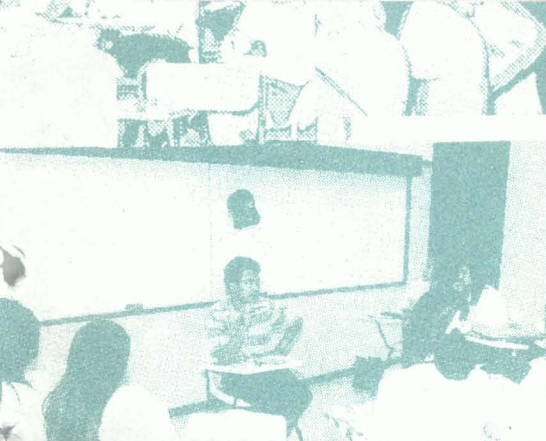

อ นุ ส า ร

จดหมายเหตุ

ISSN 0125-2461 ปีที่ 22 ฉบับที่ 213 เดือนมีนาคม 2539

**“กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของทบวงมหาวิทยาลัย”**

อ นุ ส า ส

อดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
● ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมฯ	3
● ความต้องการกำลังคนในสาขาวิชา ทางด้านคอมพิวเตอร์	11
● ภาวะการหางานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	22

ที่ปรึกษา

ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย
รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ
ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
นายปราโมทย์ โชติมงคล
นางสาววรรณดี ศีตะนิธินันท์

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8636, 245-8930

ผู้โฆษณา นางวรรณภา พูนพิน

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมการศึกษา พ.ศ. 2539

โดยที่รัฐบาลพิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ เพื่อสนองตอบกับความจำเป็นดังกล่าว ควรส่งเสริมให้ผู้อยู่ในวัยศึกษาได้รับการศึกษาสูงขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และเปิดโอกาสให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทัดเทียมกันกับผู้มีฐานะดี จึงจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้นให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกระทรวงการคลัง

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล กระทรวงการคลังเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และเพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปด้วยความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา พ.ศ. 2539”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในกรณีไม่อาจปฏิบัติตามข้อกำหนดใดในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด วิธีปฏิบัติอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

โดยอนุโลม

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

“นักเรียนหรือนักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาของทางราชการ หรือโรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศกระทรวงการคลัง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการตอบรับให้เข้าศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาดังกล่าวด้วย

“ผู้กู้ยืมเงิน” หมายความว่า นักเรียนหรือนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุน

ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

การจัดตั้งกองทุน

ข้อ 6 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง เรียกว่า “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา

ข้อ 7 ให้มีสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

ข้อ 8 กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (1) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (2) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการของกองทุน
- (3) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน
- (4) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (5) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดนอกจาก (1) ถึง (4) ที่กองทุนได้รับไม่ว่าในกรณีใด

ข้อ 9 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมตามระเบียบนี้
- (2) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของกองทุน
- (3) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน

หมวด 2

คณะกรรมการ และการบริหารกองทุน

ข้อ 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการการศึกษาแห่งชาติ อธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเงินหรือการบัญชี หรือกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น ประธานกรรมการจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

ข้อ 11 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ 11 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ 13 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกรองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการทั้งสองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 14 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และบริหารงานกองทุน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (2) พิจารณาจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- (3) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการเป็นการเฉพาะเรื่อง หรือเพื่อปฏิบัติภารกิจใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 15 เพื่อจัดระบบควบคุมเงินของกองทุน ให้กองทุนจัดให้มีบัญชีดังต่อไปนี้

- (1) บัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาบัญชีที่ 1 เพื่อรับเงินทั้งปวงของกองทุน และเพื่อจ่ายเงินกู้ยืมแก่นักเรียนนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุมหรือกำกับดูแล

ของกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุมหรือกำกับดูแลของกระทรวงหรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวงมหาวิทยาลัย

(2) บัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาบัญชีที่ 2 เพื่อประโยชน์ในการรับโอนดอกเบี้ยเงินฝากตาม (1) เพื่อใช้จ่ายในการบริหาร หรือดำเนินการของกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับ หรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน

(3) บัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาบัญชีที่ 3 เพื่อประโยชน์ในการรับชำระคืนเงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย และโอนเข้าบัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาบัญชีที่ 1 เพื่อใช้จ่ายตาม (1)

ข้อ 16 ให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่หนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานอนุกรรมการ อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้แทนกรมบัญชีกลาง เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่สอง และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายคนหนึ่ง เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น ประธานอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่หนึ่งจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

ข้อ 17 ให้คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่หนึ่ง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 14

(2) กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงหรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(3) พิจารณากำหนดแบบคำขอกู้ยืมเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินให้กู้ยืมแต่ละสถาบันการศึกษา จำนวนผู้กู้ยืมเงินตามชั้นปีการศึกษาและสาขาวิชา และหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกนักเรียนนักศึกษากู้ยืมเงิน ทั้งนี้ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 18 ให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่สอง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนจากโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสี่คน ผู้แทนกรมบัญชีกลาง เลขานุการคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่หนึ่ง และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้ช่วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมอบหมายคนหนึ่งเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น ประธานอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่สองจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

ข้อ 19 ให้คณะอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่สอง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 14
- (2) กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการ
- (3) พิจารณากำหนดแบบคำขอกู้ยืมเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรรวงเงินให้กู้ยืมแต่ละสถาบันการศึกษา จำนวนผู้กู้ยืมเงินตามชั้นปีการศึกษาและสาขาวิชา และหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกนักเรียนนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินทั้งนี้ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- (4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 20 การประชุมคณะอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ 1 และคณะอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ 2 ให้นำข้อ 13 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำข้อ 11 และข้อ 12 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ 1 และคณะอนุกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ 2 โดยอนุโลม

หมวด 3

การให้กู้ยืมเงินและการชำระหนี้

ข้อ 21 ก่อนสิ้นปีการศึกษาของแต่ละปี ให้คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีประกาศกำหนดขอบเขตการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา รวมตลอดทั้งประเภทวิชาและโรงเรียน สถานศึกษา ระดับชั้นการศึกษา และหลักสูตร ที่จะให้นักเรียนหรือนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วไป และให้ส่งให้โรงเรียน สถานศึกษา และสถาบันการศึกษา ที่นักเรียนหรือนักศึกษามีสิทธิขอกู้ยืมเงิน พร้อมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน สถานศึกษา และสถาบันการศึกษาที่ได้รับประกาศตามวรรคสอง ปิดประกาศระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องไว้ในที่ที่เห็นได้ทั่วไปในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาดังกล่าว

ข้อ 22 นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งมีสิทธิขอกู้ยืมเงินจากกองทุนต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(3) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 23 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดประสงค์จะกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการต่อผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลัง ฅ โรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ หรือที่ประสงค์จะเข้าศึกษา แล้วแต่กรณี ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้ยื่นได้ทุกวันในเวลาทำการของโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษานั้น ๆ

ข้อ 24 กระทรวงการคลังจะมอบอำนาจให้บุคคลซึ่งรับผิดชอบหรือเป็นผู้แทนโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษา เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติและหลักฐานต่างๆ เพื่อดำเนินการคัดเลือก อนุมัติการให้กู้ยืมเงินและลงนามในสัญญากู้ยืมเงินแทนกระทรวงการคลัง

การมอบอำนาจดังกล่าวจะเป็นประกาศเป็นการทั่วไปหรือทำใบมอบอำนาจเป็นการเฉพาะรายก็ได้ และกระทรวงการคลังจะเพิกถอนการมอบอำนาจนั้นเมื่อใดก็ได้ แต่การเพิกถอนดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อค่านุมัติหรือสัญญาที่ผู้รับมอบอำนาจได้ทำไปแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่กระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศของคณะกรรมการ หรือที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 25 สัญญากู้ยืมเงินให้ทำเป็นรายปีหรือระยะเวลาที่สั้นหรือยาวกว่านั้นตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด ในการทำสัญญากู้ยืมเงินให้มี หลักฐานการค้ำประกันสัญญากู้ยืมเงิน ดังนี้

- (1) หลักทรัพย์ หรือ
- (2) ในกรณีไม่อาจหาหลักทรัพย์ได้ ให้บิดามารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครอง เป็นผู้ค้ำประกัน หรือ
- (3) บุคคลที่น่าเชื่อถือได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 26 บรรดาเงินที่กู้ยืมเพื่อจ่ายให้แก่โรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษา ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง โดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เบิกจ่ายให้แก่โรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษานั้นโดยตรง และให้ถือว่าเงินที่จ่ายดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเงินกู้ยืมที่ผู้กู้ยืมเงินต้องชำระคืน

ข้อ 27 ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยจากเงินที่กู้ยืมในระหว่างที่ผู้กู้ยืมยังศึกษาอยู่

ข้อ 28 ให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน สถานศึกษา และสถาบันการศึกษาที่ผู้กู้ยืมเงินศึกษาอยู่แจ้งผลการศึกษาให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลังทราบทุกสิ้นปีการศึกษา และเมื่อผู้กู้ยืมเงินพ้นสภาพการเป็นนักเรียน หรือนักศึกษาไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้แจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลังทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นสภาพดังกล่าว

ผู้กู้ยืมเงินต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่หรือการย้ายโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษา และการจบการศึกษาให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลังทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงหรือจบการศึกษา

ในกรณีที่การย้ายโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษามีผลให้ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มขึ้นหรือลดลง คณะกรรมการจะอนุมัติหรือสั่งให้เพิ่มหรือลดเงินกู้ยืมตามที่เห็นสมควรก็ได้

หมวด 4

การนำเงินส่งกองทุน

ข้อ 29 เมื่อผู้กู้ยืมเงินสำเร็จการศึกษา หรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นเวลาสองปี ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้กับกองทุนตามจำนวน ระยะเวลา และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบของคณะกรรมการ

คณะกรรมการจะกำหนดไว้ในระเบียบให้เริ่มคิดดอกเบี้ยนับแต่เวลาใดภายหลังจากจบการศึกษา หรือเลิกการศึกษาแล้วก็ได้ แต่อัตราดอกเบี้ยที่คิดต้องไม่เกินอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสิน และห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยทบต้น

ในกรณีจำเป็นที่เห็นสมควร คณะกรรมการจะผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมเงินชำระหนี้ตามระยะเวลาที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองหรือชะลอการชำระหนี้เป็นการชั่วคราวตามที่ผู้กู้ยืมเงินร้องขอเป็นราย ๆ หรือเป็นการทั่วไปก็ได้

ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้คืนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง และไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันตามวรรคสาม คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินต้องเสียเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละ 1.5 ต่อเดือนก็ได้

ข้อ 30 เมื่อผู้กู้ยืมเงินสำเร็จการศึกษาและเข้าทำงานในสถานใด ผู้กู้ยืมเงินต้องแจ้งที่อยู่และสถานที่ทำงานนั้นพร้อมทั้งจำนวนเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับให้ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มทำงาน

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะติดตามและประสานกับผู้กู้ยืมเงินเพื่อการชำระเงินที่กู้ยืมคืน ในการนี้จะขอความร่วมมือจากนายจ้างให้ช่วยหักเงินเดือนหรือค่าจ้างและนำส่งสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลังด้วยก็ได้

ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนงานหรือสถานที่ทำงาน หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้กู้ยืมเงินต้องแจ้งให้ทราบภายในสามสิบวัน

ข้อ 31 ผู้กู้ยืมเงินจะชำระเงินที่กู้ยืมคืนก่อนกำหนดเวลาตามข้อ 29 หรือบอกเลิกสัญญาผู้กู้ยืมเงินเมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลังทราบ และในกรณีบอกเลิกสัญญาผู้กู้ยืมเงินให้ส่งเงินกู้ยืมที่ได้รับไปแล้วคืนภายในสามสิบวัน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 32 ในกรณีดังต่อไปนี้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลังอาจบอกเลิกสัญญาผู้กู้ยืมเงินและเรียกเงินกู้ยืมที่ผู้กู้ยืมเงินได้รับไปแล้วคืนทั้งหมดก็ได้

(1) เมื่อปรากฏในภายหลังว่าผู้กู้ยืมเงินไม่มีสิทธิกู้ยืมเงิน หรือได้มีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ

(2) ผู้กู้ยืมเงินไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้กับสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง

ข้อ 33 ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตาย ให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินเป็นอันระงับไป

หมวด 5

การเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน

ข้อ 34 ให้นำเงินกองทุนฝากไว้ที่กระทรวงการคลัง เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของข้อ 9

การเปิดบัญชีเงินฝาก การเบิกจ่ายเงินในการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข บันทึกข้อตกลงระหว่างสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง กับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

ข้อ 35 วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกเงิน การจ่ายเงิน การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำเงินส่งกองทุน ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ 36 การบัญชีให้ทำตามระบบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

การปิดบัญชีให้กระทำปีละครั้งตามรอบปีบัญชีของธนาคาร และให้ทำงบการเงินพร้อมรายละเอียด ประกอบส่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้ว ให้ส่งงบการเงินดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางทราบต่อไป

ข้อ 37 ให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการดำเนินงานการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน แล้วรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

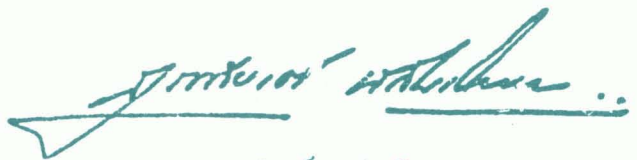
ข้อ 38 การพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ 39 ให้โอนเงินงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน สิทธิ หนี้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ตามระเบียบนี้ไปเป็นของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เมื่อกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ข้อ 40 ผู้กู้ยืมเงินต้องยอมรับข้อผูกพันเมื่อกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

(นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ความยั่งยืนกำลังคนในสาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์

ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในทุกวงการ เริ่มตั้งแต่ธุรกิจอุตสาหกรรม ราชการและรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนชีวิตประจำวัน ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้วางแผนศึกษาความต้องการกำลังคนทางด้านสาขาคอมพิวเตอร์ขึ้น

การคาดประมาณความต้องการโดยวิธีการสร้างโมเดล (model)

การคาดประมาณความต้องการกำลังคน

ต้องยอมรับกันว่าเรายังขาดข้อมูลเพื่อการวางแผนในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศและในระดับอุตสาหกรรม ปัญหาการกำหนดแนวทางผลิตบัณฑิตในสายอาชีพวิทยาการคอมพิวเตอร์และวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ก็เช่นกัน คือยังขาดข้อมูลที่จำเป็น เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องสร้างสมมติฐานขึ้น เพื่อใช้เป็นจุดเริ่มต้น เช่น ข้อสมมติฐานเกี่ยวกับอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ ข้อสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนอาชีพในระหว่างอายุการทำงานของคนที่จบวิชาชีพสายคอมพิวเตอร์อื่น ๆ ข้อสมมติฐานเหล่านี้เมื่อนำมาใส่เข้ากับโมเดลจะสามารถแนะแนวทางที่จะชี้ให้เห็นจำนวนบุคลากรที่ต้องการในแต่ละช่วงของเวลาในอนาคต และจำนวนบัณฑิตที่ต้องผลิตในแต่ละปี เพื่อให้ได้ผลประมาณการที่ถูกต้องและเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ควรจะต้องทำการวิจัยและศึกษาหาข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือกว่ามาแทนค่าสมมติฐานดังกล่าวข้างต้น เพื่อที่จะได้ผลประมาณการที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น ดังนั้นตัวเลขต่าง ๆ ที่แสดงอยู่ในตารางทั้ง 7 จึงเป็นเพียงตัวเลขที่เกิดจากการประมาณการอย่างหยาบ ๆ เพื่อใช้ประกอบแนวทางการคำนวณจำนวนบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ที่ต้องการในช่วง 10 ปีข้างหน้า

รูปลักษณะของโมเดล

ตัวโมเดลที่ใช้ศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวข้างต้นประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประมาณการมูลค่าธุรกิจคอมพิวเตอร์ของประเทศไทยในระยะ 20 ปี แยกเป็นชั้นละ 5 ปี
2. ประมาณบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่มีอาชีพด้านต่าง ๆ ของคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้แก่กลุ่มที่จบปริญญาตรีด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์
3. ศึกษาสถานภาพของบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่ทำงานอยู่ในหน้าที่ระดับต่าง ๆ แยกตามวัน เฉพาะกลุ่มที่เรียนจบด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์
4. ประมาณจำนวนบัณฑิตที่จบสายคอมพิวเตอร์ที่ยังยึดถืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ภายในแต่ละช่วงชีวิตของการทำงาน
5. จากข้อสมมติฐานในข้อ 4 เราสามารถประมาณได้ว่าจำนวนบัณฑิตที่จบสายคอมพิวเตอร์จนถึงปี ค.ศ. 1990 นั้นจะยังคง active อยู่ในสายอาชีพคอมพิวเตอร์อีกต่อไปอย่างน้อยเพียงใด
6. ส่วนที่ 6 ของ model เป็นการคำนวณ Productivity ของบุคลากรคอมพิวเตอร์ใน 3 กลุ่ม คือกลุ่ม Production Industry. SW & Service Industry. และกลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์ โดยเริ่มคำนวณจากฐานของปี ค.ศ. 1990 แล้วทำประมาณการไปจนถึงปี ค.ศ. 2000 ผลที่ได้ คือ ประมาณจำนวนบัณฑิตที่ต้องการให้ทำงานอยู่ในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ภายในช่วงปี ค.ศ. 1995 และปี ค.ศ. 2000 โดยเทียบ Productivity กับปริมาณการผลิต

7. ส่วนสุดท้ายเป็นการนำผลจากข้อ 5 และข้อ 6 มาคำนวณค่าสุทธิของจำนวนบุคลากรที่ต้องผลิตเพิ่มขึ้นภายในช่วงปี ค.ศ. 1991 - ค.ศ. 1995 และปี ค.ศ. 1996 - ค.ศ. 2000

ประมาณการผลผลิตคอมพิวเตอร์ในช่วง 20 ปีข้างหน้า

1. แยกอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์เป็น 3 ส่วน ได้แก่ส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตชิ้นส่วนฮาร์ดแวร์ (Hardware Production). ส่วนที่เกี่ยวกับ Software service industry. และส่วนที่เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ภายในประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน

2. ข้อสมมุติฐาน คืออัตราการขยายตัวของแต่ละภาคของคอมพิวเตอร์ในช่วง 5 ปี และเพื่อชี้ให้เห็นผลของการขยายตัวของธุรกิจคอมพิวเตอร์ที่มีต่อเศรษฐกิจโดยรวม จึงได้เทียบเป็นอัตราส่วนกับผลผลิตมวลรวม (GDP) ของประเทศและตัวเลขชุดเดียวกันนี้จะสามารถนำไปเปรียบเทียบกับของประเทศอื่นเพื่อให้เห็นความแตกต่างในด้านความเจริญของคอมพิวเตอร์ด้วย

3. ผลของการประมาณการได้แสดงอยู่ในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 : การประมาณขนาดของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศภายในประเทศ
วันที่ 1 กรกฎาคม 2535

	2533	2538	2543	2548	2553
	(หน่วย : 1,000 ล้านบาท)				
ผลผลิตมวลรวมของชาติ (GDP)	2,111	3,131	4,557	6,543	9,177
อัตราการขยายตัวต่อปี (บนข้อสมมุติฐานว่าราคาคงที่)		8.20%	7.80%	7.50%	7.0%
ผลผลิตของฮาร์ดแวร์					
1. Semiconductors, ชิ้นส่วน					
Assemblies, accessories, etc	30	75	171	343	691
อัตราการเติบโตต่อปี		20.00%	18.00%	15.00%	15.00%
2. การเลียนแบบ และ reverse engineering, etc.					
	3	6	17	53	144
อัตราการเติบโตต่อปี		20.00%	22.00%	25.00%	22.00%
รวมมูลค่าผลผลิตของฮาร์ดแวร์	33	81	188	397	835
% เทียบกับ GDP	1.54%	2.59%	4.13%	6.07%	9.10%

ตารางที่ 1 : (ต่อ)

	2533	2538	2543	2548	2553
	(หน่วย : 1,000 ล้านบาท)				
ภาคอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ					
1. ใช้เองภายในประเทศ-ผลิตใช้เองภายในหน่วยงาน	2	4	6	9	15
อัตราการขยายตัวต่อปี		15.00%	10.00%	10.00%	10.00%
2. ใช้เองภายในประเทศ-ว่าจ้างบุคคลภายนอก	4	7	17	41	103
อัตราการขยายตัวต่อปี		15.00%	18.00%	20.00%	20.00%
3. มูลค่าการส่งออกนอกประเทศ	.005	.012	0.94	1.785	9.601
อัตราการขยายตัวต่อปี		20.00%	50.00%	80.00%	40.00%
รวมมูลค่าผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์และบริการ	6	11	24	52	127
% เทียบกับ GDP	.26%	.35%	.49%	.80%	1.39%
รวมมูลค่าการใช้คอมพิวเตอร์ภายในประเทศ					
1. ภาคเอกชน	9	26	59	114	201
อัตราการขยายตัวต่อปี		25.00%	18.00%	14.00%	12.00%
2. ภาครัฐ	3	8	18	35	62
อัตราการขยายตัวต่อปี		25.00%	18.00%	14.00%	12.00%
รวมมูลค่าผลผลิตของฮาร์ดแวร์	12	34	77	149	263
% เทียบกับ GDP	.53%	1.08%	1.70%	2.28%	2.87%

การประมาณบุคลากรในสายวิชาชีพคอมพิวเตอร์ของประเทศไทยในปี 1990

1. ได้แยกหน่วยงานองค์กรที่ต้องการใช้บุคลากรสายวิชาชีพคอมพิวเตอร์ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ผลิต คือ โรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องใช้บุคลากรสายวิชาชีพคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจแยกได้เป็น 2 ส่วนคือส่วนที่เป็นโรงงานผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ กับอีกส่วนหนึ่งคือ ส่วนที่เป็นโรงงานอื่น ๆ ที่ต้องใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

กลุ่มที่ 2 ได้แก่กลุ่มผู้ค้าคอมพิวเตอร์

กลุ่มที่ 3 ได้แก่กลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์และคอมพิวเตอร์อื่น

กลุ่มที่ 4 ได้แก่กลุ่มที่เป็นสถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยและค้นคว้าของรัฐและเอกชน และรวมถึงกลุ่มหน่วยงานที่เป็นผู้ให้บริการด้านโทรคมนาคม

2. ได้แยกบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่จบระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสายวิทยาการคอมพิวเตอร์หรือวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่จบระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาอื่นๆ แต่ได้เรียนวิชาที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์บ้างพอประมาณ และกลุ่มสุดท้าย ได้แก่กลุ่มที่เรียนจบ ปวส. ที่ได้เรียนวิชาที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พอประมาณ

3. ตารางที่ 2 แสดงการประมาณการจำนวนบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่ทำงานอยู่ในองค์การต่างๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้น

ตารางที่ 2 : ประมาณการจำนวนบุคลากรสายคอมพิวเตอร์ในประเทศ ณ ปี 2533

วันที่ 1 กรกฎาคม 2533

	จำนวน องค์การ	สายคอมพิวเตอร์ (ปริญญาตรี)	สายอื่นๆ (ปริญญาตรี)	กลุ่ม ปวส.	รวมทั้งสิ้น
ภาคอุตสาหกรรมการผลิต					
กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ไอที	400	600	1,200	600	2,800
กลุ่มผู้ผลิตอื่นๆ	600	300	600	300	1,800
รวมทั้งสิ้น	1,000	900	1,800	900	4,600
ภาคอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ					
กลุ่มผู้ค้าคอมพิวเตอร์	300	1,500	3,000	2,000	6,800
กลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์					
ในภาครัฐ	150	600	1,800	0	2,550
ในภาคเอกชน					
ยอดขายเกิน 2,000 ล้านบาท	100	800	1,200	800	2,900
ยอดขาย 1,000 - 2,000 ล้านบาท	180	700	1,000	400	2,280
ยอดขาย 500-1,000 ล้านบาท	220	330	650	330	1,530
ยอดขาย 300-500 ล้านบาท	500	50	200	50	800
ยอดขายต่ำกว่า 300 ล้าน	1,000	50	150	50	1,250
รวมจำนวนผู้ใช้ทั้งสิ้น	2,150	2,530	5,000	1,630	11,310
องค์การอื่นที่เกี่ยวข้องกับไอที					
กลุ่มบริษัทโทรคมนาคม	10	300	600	600	1,510
สถาบันการศึกษา	40	400	800	200	1,440
สถาบันวิจัยและพัฒนา	10	50	100	0	160
รวมจำนวนทั้งสิ้น	50	750	1,500	800	3,110
รวมจำนวนบุคลากรคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น		5,680	11,300	5,330	22,310

การกระจายจำนวนบุคลากรที่ทำงานในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ปี 1990 แยกตามตำแหน่งและอายุ

ตารางที่ 3 นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงกลุ่มบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่ทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ตามอายุ เช่น ตำแหน่งโปรแกรม ตำแหน่งวิศวกรฮาร์ดแวร์ ตำแหน่งผู้จัดการและอื่น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึง career path และ promotion ในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการประมาณการจำนวนบัณฑิตที่ต้องผลิตในช่วง 10 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 3 : จำแนกบุคลากรคอมพิวเตอร์ตามตำแหน่งและอายุ สำหรับกลุ่มที่จบสายคอมพิวเตอร์โดยตรง
ในปี 2533
วันที่ 1 กรกฎาคม 2535

	ต่ำกว่า 29	30-34	35-39	40-44	45-49	50+	จำนวนรวม
ผู้จัดการอาวุโส ซึ่งรวม						131	131
ผู้จัดการโครงการ							
ผู้จัดการฝ่ายคอมพิวเตอร์							
ผู้อำนวยการ							
ผู้จัดการด้านเทคนิค ซึ่งรวม					197		197
ผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์ระบบงาน							
ผู้จัดการวิศวกรรมซอฟต์แวร์							
ผู้จัดการวิศวกรรมฮาร์ดแวร์							
ผู้จัดการวิเคราะห์ระบบธุรกิจ							
ผู้จัดการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์							
ผู้จัดการฝ่ายขาย							
นักวิเคราะห์ระบบอาวุโส				90			90
วิศวกรระบบอาวุโส				40			40
วิศวกรฮาร์ดแวร์อาวุโส				40			40
นักโปรแกรมอาวุโส				73			73
นักการตลาดและการขายอาวุโส				20			20
นักวิเคราะห์ระบบ		300	180				480
วิศวกรระบบ			52	72			124
วิศวกรฮาร์ดแวร์	800	150	50				1,000
พนักงานการตลาดและการขาย	55	50	30				135
โปรแกรมเมอร์	805	316	155				1,276
พนักงานฝึกงานคอมพิวเตอร์	2,074						2,074
รวมทั้งสิ้น	3,734	868	487	263	197	131	5,680

การประมาณจำนวนบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่จบระดับอุดมศึกษาสายคอมพิวเตอร์ ที่ยังยึดอาชีพคอมพิวเตอร์ในแต่ละช่วงของอายุ

ตารางนี้ได้ตั้งขึ้นสมมติฐานว่าจากนี้เป็นต้นไปในแต่ละปี ถ้ามีบัณฑิตจบด้านคอมพิวเตอร์ 100 คน จะมีเพียงประมาณ 80 คน ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานด้านคอมพิวเตอร์ ประมาณ 7% จะเรียนต่อและที่เหลืออีก 13% จะเข้าสู่ตลาดแรงงานที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพคอมพิวเตอร์ และบัณฑิตกลุ่มเดียวกันนี้เมื่อทำงานจนถึงอายุเกิน 45 ปีขึ้นไป จะเหลือเพียง 45% ที่ยังคงทำงานอยู่ในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ในระดับบริหารหรือเป็น senior engineers.

ข้อมูลในตารางนี้จะถูกนำไปใช้เป็นน้ำหนักถ่วงสำหรับการคำนวณจำนวนบัณฑิตที่ต้องผลิตในแต่ละปีเพื่อที่จะได้จำนวนบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานคอมพิวเตอร์จริง ๆ

ตารางที่ 4 : อัตราที่คงอยู่ในสายอาชีพคอมพิวเตอร์และความก้าวหน้าภายหลังจบการศึกษา สำหรับผู้ที่จบสายคอมพิวเตอร์โดยตรง วันที่ 1 กรกฎาคม 2535

สมมุติจำนวนบัณฑิตที่เรียนจบต่อปีคือ	100					
ช่วงอายุ	22-25	26-29	30-34	35-39	40-44	45+
ผู้จัดการอาวุโส ซึ่งรวม					12	12
ผู้จัดการโครงการ						
ผู้จัดการฝ่ายคอมพิวเตอร์						
ผู้ชำนาญการ						
ผู้จัดการด้านเทคนิค ซึ่งรวม				3	29	25
ผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์ระบบงาน						
ผู้จัดการวิศวกรรมซอฟต์แวร์						
ผู้จัดการวิศวกรรมฮาร์ดแวร์						
ผู้จัดการวิเคราะห์ระบบธุรกิจ						
ผู้จัดการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์			4			
ผู้จัดการฝ่ายขาย						
นักวิเคราะห์ระบบอาวุโส				12	12	8
วิศวกรระบบอาวุโส				3		
วิศวกรฮาร์ดแวร์อาวุโส				6		
นักโปรแกรมอาวุโส				3		
นักการตลาดและการขายอาวุโส				3		
นักวิเคราะห์ระบบ			31	30		

ตารางที่ 4 : (ต่อ)

สมมติจำนวนบัณฑิตที่เรียนจบต่อปีคือ		100				
ช่วงอายุ	22-25	26-29	30-34	35-39	40-44	45+
วิศวกรระบบ			5			
วิศวกรฮาร์ดแวร์			10			
พนักงานการตลาดและการขาย		6	4			
โปรแกรมเมอร์		65	11			
พนักงานฝึกงานคอมพิวเตอร์	80					
รวมทั้งสิ้น	80	70	64	59	53	45
จำนวนคนที่เปลี่ยนอาชีพ	13	5	4	3	4	6
% ที่เปลี่ยนอาชีพ	13.00%	6.00%	5.00%	5.00%	6.00%	12.00%
จำนวนคนที่เรียนต่อ	7	5				
% ที่เรียนต่อ	7.00%	6.00%				
จำนวนคนที่ทำธุรกิจส่วนตัว			3	3	2	2
% ที่ทำธุรกิจส่วนตัว			4.00%	4.00%	3.00%	3.00%

ตารางแสดงจำนวนบุคลากรคอมพิวเตอร์ระดับปริญญาตรีขึ้นไปที่ยังทำงานอยู่ในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน แยกตามปีที่เรียนจบ

ตารางนี้จะคำนวณค่าสุทธิของบุคลากรที่จบด้านคอมพิวเตอร์ที่ยังทำงานในสายอาชีพคอมพิวเตอร์ในแต่ละช่วง 5 ปี โดยอาศัยตัวถ่วงน้ำหนักจากตารางที่ 4 ตารางนี้จะช่วยให้เราได้จำนวนบุคลากรคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อนำไปหักจากจำนวนบุคลากรที่ต้องการในแต่ละปีก็จะสามารถคำนวณหาจำนวนบัณฑิตใหม่ที่ต้องผลิตขึ้นในแต่ละปี

ตารางที่ 5 : ผู้จบปริญญาสายคอมพิวเตอร์และยังคงยึดอาชีพสายคอมพิวเตอร์อยู่ ผู้ที่จบหลักสูตรก่อนปี 2533 วันที่ 1 กรกฎาคม 2535

ปีที่จบ	จำนวนที่จบ	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2533	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2538	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2543	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2548	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2553
1990	956					
1989	830					
1988	720					
1987	623					

ตารางที่ 5 : (ต่อ)

ปีที่จบ	จำนวนที่จบ	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2533	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2538	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2543	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2548	จำนวนที่เหลือ ณ ปี 2553
อายุ 22-25	3,129	2,503	2,190	2,003	1,815	1,627
1986	519					
1985	472					
1984	410					
1983	357					
อายุ 26-29	1,758	1,231	1,125	1,020	914	791
1982	324					
1981	295					
1980	270					
1979	245					
1978	222					
อายุ 30-34	1,356	868	786	705	610	305
1977	200					
1976	185					
1975	167					
1974	150					
1973	138					
อายุ 35-39	840	487	437	378	180	0
อายุ 40 ขึ้นไป	1,022	591	280	140	0	0
รวมทั้งสิ้น	8,105	5,680	4,819	4,246	3,519	2,723

ตารางที่ 6 เป็นการประมาณจำนวนบุคลากรที่ต้องการในแต่ละช่วง 5 ปี เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานด้านคอมพิวเตอร์

ตารางนี้แยกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นการตั้งเป้าของ productivity ต่อพนักงานคอมพิวเตอร์หนึ่งคน โดยถือผลการประมาณการของปี 1990 เป็นหลัก ได้แยก production center เป็นสามส่วนคือ อุตสาหกรรมการผลิตฮาร์ดแวร์ อุตสาหกรรมผลิตซอฟต์แวร์และบริการ และสุดท้ายเป็นการผลิตซอฟต์แวร์โดยกลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ในลักษณะ “inhouse” การคำนวณ productivity index นั้นยึดถือผลผลิตที่ได้ประมาณไว้ในตารางที่ 1 และเป้าหมายของการปรับปรุงประสิทธิภาพในแต่ละช่วง 5 ปี

ส่วนที่ 2 เป็นการสรุปผลผลิตคอมพิวเตอร์ในกลุ่มต่างๆ ที่ได้มาจากตารางที่ 1

ส่วนที่ 3 เป็นการคำนวณ gross requirement ของบุคลากรคอมพิวเตอร์ระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อที่จะรองรับความต้องการตามผลผลิตของคอมพิวเตอร์ในแต่ละช่วงของเวลา

ตารางที่ 6 : ประมาณการความต้องการผู้ชำนาญการสายคอมพิวเตอร์ ตามข้อสมมุติฐานของผลผลิตต่อพนักงานหนึ่งคนสำหรับกลุ่มพนักงานที่จับสายคอมพิวเตอร์ วันที่ 1 กรกฎาคม 2535

	ดัชนีของ 2533 ประสิทธิภาพ ที่เพิ่มขึ้น		ดัชนีของ 2538 ประสิทธิภาพ ที่เพิ่มขึ้น		2543
	(หน่วย : ล้านบาท/คน)				
1. เป้าหมายการเพิ่มประสิทธิภาพต่อพนักงานคอมพิวเตอร์หนึ่งคน					
อุตสาหกรรมการผลิต	37.00	30.00%	48.10	40.00%	67.34
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ	3.50	40.00%	4.90	50.00%	7.35
กลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์อื่น	5.50	20.00%	6.60	30.00%	8.58
2. ผลผลิตของคอมพิวเตอร์และมูลค่าการใช้คอมพิวเตอร์ในไทย หน่วยเป็นพันล้านบาท					
อุตสาหกรรมการผลิต	33.00		81.00		188.00
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ	5.00		11.00		22.00
กลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์	11.00		34.00		77.00
3. ประมาณการความต้องการจำนวนผู้ชำนาญการ					
อุตสาหกรรมการผลิต	9.00	15.85%	1,684		2,792
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ	1,500	26.41%	2,245		2,993
กลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์	2,530	44.54%	5,152		8,974
ภาคการศึกษา วิจัยและพัฒนา ไตรคมนาคม	750	13.20%	1,381		2,245
รวมจำนวนผู้ชำนาญการคอมพิวเตอร์	5,680	100.00%	10,462		17,005

ตารางที่ 7 เป็นการคำนวณ net requirement ของจำนวนบัณฑิตที่ต้องผลิตในแต่ละระดับทุก 5 ปี เป็นระยะเวลา 10 ปี และมีการแยกประเภทของบุคลากรคอมพิวเตอร์ตามแนวการใช้แรงงานของตลาดคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ตลาดในส่วนของการผลิตฮาร์ดแวร์และวิศวกรควบคุมโรงงานที่ใช้อุปกรณ์ Factory automation กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตซอฟต์แวร์และบริการ และกลุ่มสุดท้าย ได้แก่ กลุ่มสถาบันการศึกษาและวิจัยค้นคว้า และรวมไปถึงวิศวกรคอมพิวเตอร์ที่เข้าสู่สายอาชีพของโทรคมนาคมด้วย

ตารางที่ 7 : ประมาณความต้องการจำนวนบัณฑิตสายคอมพิวเตอร์ที่จะจบในแต่ละปี สายวิทยาการและวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ระดับอุดมศึกษา
วันที่ 1 กรกฎาคม 2535

	2538	2543
จำนวนที่ต้องการสุทธิในแต่ละภาคอุตสาหกรรม	10,462	17,005
ผู้ที่ยังยึดอาชีพเดิม จากปี 2533	4,819	4,245
ผู้ที่ยังยึดอาชีพเดิม จากปี 2538	4,938	
จำนวนที่เรียนจบสุทธิ (80% ของผู้เรียนจบ)	5,643	7,822
จำนวนที่เรียนจบทั้งสิ้น	7,054	9,778
จำแนกจำนวนที่เรียนจบแยกตามอุตสาหกรรมต่าง ๆ		
อุตสาหกรรมการผลิต	1,129	1,564
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการ	1,834	2,542
กลุ่มผู้ใช้คอมพิวเตอร์	3,174	4,400
ภาคการศึกษา วิจัยและพัฒนา โทรคมนาคม	917	1,271
รวมทั้งสิ้น	7,054	9,777

ผลการศึกษาวิเคราะห์

จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวพบว่าปัจจุบันและอนาคตใน 10 ปีข้างหน้า มีความต้องการบุคลากร สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในปริมาณมากกว่าปริมาณที่ผลิตได้ จึงเสนอแนวทางการผลิตบัณฑิตในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์ประยุกต์

1. หลักการในการผลิตบัณฑิตตามความต้องการของอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ (IT industry)

การผลิตบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์ กำหนดให้แบ่งออกเป็น 4 สายเพื่อป้อนให้แก่ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์

- 1) Production Industry ซึ่งได้แก่อุตสาหกรรมการผลิตทั้งที่เป็นการผลิตผลิตภัณฑ์ด้านคอมพิวเตอร์ หรืออุตสาหกรรมอื่นที่ต้องใช้ IT Human resources
- 2) Software and service Industry ซึ่งได้แก่ธุรกิจการผลิตและบริการด้านซอฟต์แวร์ รวมทั้งการให้บริการด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งภาครัฐและเอกชน
- 3) กลุ่มผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4) กลุ่มที่ทำหน้าที่วิจัย ค้นคว้า และพัฒนางานด้านคอมพิวเตอร์ รวมทั้ง กลุ่มที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิทยาการด้านคอมพิวเตอร์

2. เป้าหมายของการผลิตบัณฑิต

ตาม Model ที่ได้สร้างขึ้นเพื่อประมาณเป้าหมายการผลิตในแต่ละช่วง 5 ปี สิ้นสุดที่ปี 1995 และปี 2000 พอสรุปดังนี้คือ

ประเภทบุคลากรคอมพิวเตอร์	ปี 1995	ปี 2000
1) Production Industry	1,129	1,564
2) Software and service Industry	1,834	2,542
3) User group	3,174	4,400
4) Education and R & D	917	1,271
รวมทั้งสิ้น	7,054	9,777

การคาดประมาณจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องความต้องการกำลังคนในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

1. ประมาณได้ว่าในปี 2533 จำนวนคนที่ทำหน้าที่ด้านซอฟต์แวร์ 11,314 คน มี system analyst เพียง 20% อีก 80% ทำหน้าที่เป็นนักโปรแกรม และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยทั้งหมดสามารถผลิตบัณฑิตสายคอมพิวเตอร์ได้เทียบเท่ากับ 17% เท่านั้น คือประมาณ 1,900 คน อีก 6,100 คน หรือ 54% เป็นบัณฑิตที่จบในประเทศ แต่เป็นสาขาอื่นที่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์ แต่เมื่อเรียนจบแล้วได้เข้าสู่ตลาดแรงงานคอมพิวเตอร์ได้ในระดับหนึ่ง

2. การประมาณความต้องการบุคลากรคอมพิวเตอร์ในปี 2543 โดยข้อสมมุติฐานว่าการใช้คอมพิวเตอร์นั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 18-25% ต่อปี จะสูงถึงประมาณ 42,000 คน ในจำนวนนี้ 37,000 คน จะทำงานด้านซอฟต์แวร์จำนวน 2,800 คน ทำงานด้านฮาร์ดแวร์ และอีกประมาณ 2,200 คน เป็นนักคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในด้านการศึกษาวิจัยและค้นคว้า

ในจำนวนทั้งหมดนี้ ประมาณว่า 17,000 คน เป็นบัณฑิตที่เรียนจบจากมหาวิทยาลัยภายในประเทศสายวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โดยประมาณ 12,000 คนทำงานในด้านซอฟต์แวร์ 2,800 คน ทำงานด้านฮาร์ดแวร์และที่เหลืออีก 2,200 คน ทำงานด้านการศึกษาวิจัยและค้นคว้า สำหรับกลุ่มที่ทำงานด้านซอฟต์แวร์นั้น ควรกำหนดให้มีนักวิเคราะห์ระบบหรือวิศวกรระบบประมาณ 55% หรือ 6,600 คน และที่เหลือ 45% เป็นนักโปรแกรม ซึ่งเมื่อรวมกับผู้ที่จบจากสถาบันอื่นๆ หรือสายวิชาชีพอื่นแล้ว เราจะมีนักวิเคราะห์ระบบหรือวิศวกรระบบ เป็นร้อยละ 40 และนักโปรแกรมเป็นร้อยละ 60% ของนักซอฟต์แวร์ทั้งหมด ซึ่งหมายถึงความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงหลักสูตรและแนวการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ในช่วงระยะ 10 ปี คือระหว่าง 2534-2543 การผลิตบัณฑิตระดับมหาวิทยาลัยใน 4 สาขาจำเป็นต้องมีผลผลิตขั้นต่ำดังต่อไปนี้

	2534-2538	2534-2543
สายวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ - (ฮาร์ดแวร์)	1,129	1,564
- (ซอฟต์แวร์)	1,834	2,542
สายประยุกต์คอมพิวเตอร์	3,174	4,400
สายวิทยาการคอมพิวเตอร์	917	1,271
รวม 5 ปี	7,054	9,777
เฉลี่ยต่อปีโดยประมาณ	1,400	2,000

แต่ในปี 2533 พบว่ามหาวิทยาลัยทั้งของภาครัฐและเอกชนรวมกันสามารถผลิตบัณฑิตทางด้านคอมพิวเตอร์ได้เพียงประมาณ 1,000 คนต่อไปเท่านั้น

ในขณะเดียวกันยังมีความต้องการผู้ที่ทำงานในกลุ่มสนับสนุนการใช้คอมพิวเตอร์ได้แก่กลุ่มปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์ พนักงานเตรียมข้อมูล และพนักงานเขียนโปรแกรมและอื่นๆ ในจำนวนนี้ประมาณ 10,500 คน จบในระดับ ปวส. หรือเทียบเท่า แต่เข้าสู่ตลาดแรงงานด้วยคอมพิวเตอร์ด้วย

อย่างไรก็ตามถ้าอัตราการใช้คอมพิวเตอร์ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวขึ้นถึงประมาณร้อยละ 32% ต่อปี อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจของประเทศได้มีการขยายตัวในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่องก็ดี หรือรัฐบาลได้กำหนดนโยบายอย่างเด่นชัดให้มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก็ดี จนทำให้การลงทุนเพื่อให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์มีมูลค่าสูงถึงร้อยละ 2 ของ GDP แล้ว ความต้องการบุคลากรด้านซอฟต์แวร์เพียงอย่างเดียวอาจสูงประมาณ 56,800 คนในสภาวะการณ์เช่นนี้ ถึงแม้การผลิตบัณฑิตสายคอมพิวเตอร์จะเป็นไปตามเป้าที่กล่าวข้างต้น เรายังมีโอกาสที่จะขาดแคลนนักวิเคราะห์ระบบหรือวิศวกรระบบ ถึงประมาณ 7,700 คน และขาดนักโปรแกรม ประมาณ 11,500 คนในปี 2543

■ ■ ■ ภาวะการหางานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ■ ■ ■

จากการติดตามภาวะการหางานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยการแจกแบบสอบถามให้บัณฑิตกรอก เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2538 ที่ผ่านมา พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,858 คน หรือร้อยละ 91.2 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี 2,038 คน และระดับปริญญาโทมีผู้ตอบแบบสอบถาม 165 คน หรือ ร้อยละ 82.5 จากจำนวนมหาบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา 200 คน

บัณฑิตมีอัตราสัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิง 1.0 ต่อ 1.6 โดย เป็นเพศชาย 785 และเพศหญิง 1,238 คน บัณฑิตปริญญาตรีมีอายุเฉลี่ย 22.8 ปี บัณฑิตปริญญาตรีต่อเนื่องมีอายุเฉลี่ย 25 ปี และบัณฑิตปริญญาโทมีอายุเฉลี่ย 29.6 ปี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ร้อยละ 78.2 อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล ร้อยละ 9.9

ภาวะการทำงานของบัณฑิต พบว่า **บัณฑิตได้งานทำแล้ว ร้อยละ 87.3** และมีการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น ในปี 2536 บัณฑิตศึกษาต่อร้อยละ 5.7 ในปี 2537 บัณฑิตศึกษาต่อเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.4 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่าเกือบทุกคณะมีอัตราการทำงานทำมากกว่าร้อยละ 80 ยกเว้นบัณฑิตคณะทรัพยากรธรรมชาติ ได้งานทำร้อยละ 78.4 บัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้งานทำร้อยละ 77.1 บัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ได้งานทำร้อยละ 60.3

ลักษณะอาชีพ บัณฑิตและมหาบัณฑิต ร้อยละ 54.0 ทำงานในบริษัทเอกชน ร้อยละ 36.6 ทำงานในส่วนราชการ ร้อยละ 4.4 ทำงานในองค์กรอื่นๆ และร้อยละ 3.3 ประกอบอาชีพอิสระ เกือบทุกคณะมีบัณฑิตทำงานในบริษัทเอกชน ยกเว้นคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ ที่บัณฑิตเกือบทั้งหมดต้องทำงานในส่วนราชการ เนื่องจากมีข้อผูกพันทางการศึกษา สำหรับคณะพยาบาลศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตมีสัดส่วนของงานราชการกับงานเอกชนใกล้เคียงกัน

บัณฑิตที่ทำงานแล้วร้อยละ 48 ทำงานในภาคใต้ บัณฑิตทำงานในภาคใต้ลดลงร้อยละ 1.7 ร้อยละ 31.8 ทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.7 และร้อยละ 20.2 ทำงานกระจายอยู่ในภาคอื่นๆ เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่ทำงานในภาคใต้ พบว่าบัณฑิตทำงานอยู่ในจังหวัดสงขลาร้อยละ 40.8 หรือจำนวน 346 คน ซึ่งน้อยกว่าจำนวนผู้ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 561 คน

ในด้านเงินเดือน พบว่าบัณฑิตที่ทำงานแล้วในระดับปริญญาตรีได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 10,244 บาท โดยบัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้รับเงินเดือนเฉลี่ยสูงสุด คือ 16,148 บาท รองลงมาเป็นบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 11,079 บาท และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 9,157 บาท ส่วนมหาบัณฑิตที่ทำงานแล้ว ได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 13,956 บาท โดยมหาบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการได้รับเงินเดือนเฉลี่ยสูงสุด คือ 20,016 บาท เมื่อพิจารณาเฉพาะบัณฑิตที่ทำงานในบริษัทเอกชน พบว่าในระดับปริญญาตรี ได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 11,982 บาท ส่วนระดับปริญญาโทได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 21,000 บาท

ทัศนคติในการทำงาน พบว่า ร้อยละ 67.3 มีความพอใจในงานที่ทำ และร้อยละ 29.9 ไม่พอใจในงานที่ทำ เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่ไม่พอใจในงานที่ทำพบว่าสาเหตุที่ไม่พอใจ เกิดจากไม่พอใจในระบบงาน ร้อยละ 30.5 ไม่พอใจที่เงินเดือนน้อย ร้อยละ 27.1 และไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา ร้อยละ 18

ผู้ที่ทำงานในบริษัทเอกชน ร้อยละ 32.5 ไม่พอใจในระบบงาน รองลงมาร้อยละ 21.9 ไม่พอใจค่าตอบแทน และร้อยละ 20.5 ไม่พอใจเพราะไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา ส่วนบัณฑิตที่ทำงานในส่วนราชการ พบว่า ร้อยละ 38.7 ไม่พอใจในค่าตอบแทน รองลงมา ร้อยละ 27.5 ไม่พอใจในระบบงาน และร้อยละ 9.9 ไม่พอใจเพราะไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา

บัณฑิตและมหาบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 257 คน หรือร้อยละ 12.7 ของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 58.0 กำลังศึกษาต่อ รองลงมาร้อยละ 19.5 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน ร้อยละ 8.6 ยังหางานทำไม่ได้ และอื่นๆ ร้อยละ 13.9 เมื่อพิจารณาแต่ละระดับการศึกษา ปรากฏว่า ในระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่องมีบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานสูงกว่าระดับอื่น คือร้อยละ 23.4 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี ร้อยละ 12.4 และระดับปริญญาโทร้อยละ 6.7

ปัญหาในการหางานทำ จากจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ 2,023 คน เป็นผู้มีปัญหาในการหางานทำ 349 คน หรือร้อยละ 17.3 ปัญหาที่พบมาก คือ หางานถูกใจไม่ได้ เงินเดือนน้อย และไม่ทราบแหล่งงาน โดยมีผู้ตอบคิดเป็นร้อยละ 36.8, 23.1 และ 18.6 ตามลำดับ

นายบุญชู ตรีทอง รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ให้เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐ
ฝรั่งเศสประจำประเทศไทย (H.E. Mr. Gerard Coste) เข้าพบเพื่อเยี่ยมคารวะ ณ ทบวงมหา
วิทยาลัย เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2539

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ขอเชิญรับฟังรายการวิทยุ

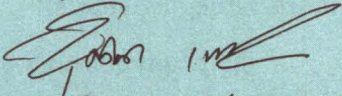
● รายการ “ทม 100.5” รายการสาระประโยชน์ในเชิงบริการสาธารณะที่เกี่ยวกับการอุดมศึกษา
ทางสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. ความถี่ 100.5 เมกะเฮิรตซ์ ทุกวัน เวลา 22.10 น. - 23.45 น.

ดำเนินรายการโดยฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ผู้อำนวยการสำนักบรรณสารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์ทลวงหลวง

ทบวงมหาวิทยาลัย ที่อยู่.....
328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

(นางชุตินา เพชรประกอบ)
หัวหน้างานสารบรรณ